

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΥΓΗ

Lapresse est le clairon vivant qui sonne la diane des peuples

ἤτοι=ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ ζωσα σάλπιγξ, ἡ κροτοῦσα τὸ ἐγερτήριον τῶν λαῶν.
(Βίκτηρ Οὐγκώ).

Ἐπιδόα συνδρομῶν διὰ τοὺς ἐν ΚΥΘΗΡΟΙΣ δρ. 2.—Διὰ τοὺς ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΕΙ δρ. 4.—Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φ.χ. 8

Οἱ ἐπιστέλλοντες πρὸς τὴν ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ καὶ ΣΥΝΤΑΞΙΝ δέον τ' ἀπευθύνονται — Ν. Δελακοβίαν—εἰς Ποταμὸν—Κυθήρων.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Τίς ἄραγε χριστιανικὴ καρδιά δὲν σκιρτᾷ ἐπὶ ἀπλῇ ἀναμνήσει τῆς κοσμοσωτηρίου ταύτης ἡμέρας; τίς δὲν αἰσθάνεται τὴν μυστηριώδη ἐπενέργειαν τοῦ τελουμένου θαύματος, ὅποτε δίκην πνευματικῶν μάγων ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ διὰ μόνου τοῦ πνευματικοῦ ὀφθαλμοῦ ὁρατοῦ μυστηριώδους καὶ ἐκπάγλου φωτὸς τοῦ μαρμαίροντος ἀστέρος, μετὰ δικαιοτάτου θρησκευτικοῦ πόθου, πορεύεται τὴν νύκτα ταύτην εἰς τὴν νοσητὴν φάτνην τῶν ἀλογων ζώων, εἰς τὴν πνευματικὴν Βηθλεὲμ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λέγω, ἵνα προσκυνήσῃ τὸν μικρὸν Ἰησοῦν, τὸν σωτήρα Θεόν; Τίς δὲν αἰσθάνεται τὴν ἐσωτερικὴν ἀγαλλίασιν καὶ τὴν αἴγλην τοῦ ἐν ἑαυτῷ θεοῦ φωτὸς ἐπὶ τοῦ πρῶτόπου κατοπτριζομένου καὶ τῇ ἐπικλήσει τοῦ ἱερέως «Δεῦτε ἰδῶμεν πιστοὶ ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς κτλ. ὅποτε ρῆγος θρησκευτικῆς εὐλαθείας σύσσωμον καταλαμβάνει τὸν χριστιανόν;

Ναὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ χριστιανὸς ὥσπερ ὑπὸ θείας καὶ μυστηριώδους δυνάμεως ἐλαυνόμενος, μεταρριπύεται εἰς τὰ οὐράνια ὕψη καὶ ἐκ τοῦ σύννεγγυς καθαρῶν τὴν θαυματοειδὴ αἴγλην καὶ τὴν ἀπαστράπτουσαν καλλονὴν τῶν τὴν γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ ὑμνούντων ἀγγελικῶν ταγματῶν, ἀκροώμενος δὲ τοῦ μελωδικωτάτου καὶ ἡδυμόλου αὐτῶν ᾠσματος. «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» αἰσθάνεται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, τὴν ἡγεμονίδα τῶν ἀρετῶν καὶ ὥσπερ τὸν ἀγγελικὸν ὕμνον ἐκπληρῶν, λησμονεῖ ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ θεάματος τὰ χαμαίζηλα καὶ μικροπρεπῆ αὐτοῦ πάθη, ἐάσας δὲ χαίρων τὰς ἐχθρας. τὸν φθόνον καὶ τὰ μίσση συγχωρεῖ πρὸς πάντας, ἀσπάζεσθαι ἀδελφικῶς τοὺς ἀποπνεύστερους αὐτοῦ ἐχθροὺς ἐν ὀνόματι τοῦ γεννηθέντος Χριστοῦ: τότε ὁ φυλάργυρος λησμονῶν τὸ χαμερπὲς αὐτοῦ πάθος, μετ' οἴκτου ἀτενίζει πρὸς τὸ ἡμίγυμνον ὄρφανόν, τὸν μετὰ δειλίας κρούοντα τὴν θύραν τοῦ τυφλὸν ἐπαίτην: τότε ὁ πλούσιος αἰσθάνεται τὴν τοῦ πλούτου εὐδαιμονίαν ὅποτε μετ' ἀξιαπαίνου καὶ εὐγενοῦς ἀμίλλης ἀνοίγῃ τὸ βαλάντιόν του πρὸς τοὺς πρὸ τῆς θύρας τοῦ ὑπὸ τοῦ ψύχους τρέμοντας ὄρφανους πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ γήρατος καὶ ταλαιπωριῶν κεκυρτωμένον ἐπαίτην ἐπισπᾶσθαι ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν μετὰ δακρύων χαρὰς εὐλογίαν τῶν δυστυ-

χῶν τούτων πλασμάτων· τότε ὁ οἰκογενειάρχης αἰσθάνεται τὴν γλυκύτητα τῆς πατρικῆς εὐδαιμονίας ὅποτε εὐθυμος καὶ φιλόδρος περισυνάξας κύκλῳ τῆς τραπέζης τὰ ὑπὸ χαρᾶς σκιρτῶντα τέκνα του, μετὰ πατρικῆς στοργῆς ἀσπάζεται αὐτὰ, δοξάζων καὶ ὕμνων τὸν γεννηθέντα λυτρωτὴν, τότε ὁ χριστιανικὸς κόσμος διὰ τῆς ἀδιαρρήκτου ἀδελφικῆς ἀγάπης συνδεδεμένος καὶ οἰσινεῖ ἐν αἰὸν τὴν σῶμα ἀποτελῶν, αἰσθάνεται ἐν ἑαυτῷ τὸν ἀθάνατον σπινθῆρα τῆς ἀρετῆς λάμποντα καὶ τὴν καρδίαν τοῦ καιομένην ὑπὸ τῆς θείας φλογὸς τῆς εὐεργεσίας καὶ ἐλεημοσύνης, ὅτε δὲ ἡ γέννησις τοῦ μικροῦ Ἰησοῦ χαρμοσύνως ἀγγέλλεται ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, ἀπὸ τοῦ βασιλέως μέχρι τοῦ δούλου, ὁ οὐράνιος αὐτοῦ πατὴρ ἀόρατος παρίσταται ἐν μέσῳ αὐτῶν, εὐλογῶν καὶ ἀγαθῶν τοὺς δοξάζοντας τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὃ πρέπει δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

δεσποινίς Ὁμέγα

ΧΡΙΣΤΟΣ—ΕΙΡΗΝΗ

— Ὁ ὕμνος τῆς εἰρήνης πανταχοῦ γῆς ἀνακρούεται.

Ἐν τούτῳ κατακληῖ καὶ γοητεύει ἡ φωτεινὴ τῆς ἀληθείας στροφή, βλάσμενον παρηγορίας καὶ ἀνακουφίσεως ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἐπιχέει ἡ στροφή τῆς δικαιοσύνης, εἰς τὰ ἰδεώδη τοῦ πνεύματος βασιλεῖα συναρπάζει ἡ στροφή τῆς ἀγάπης.

Χριστὸς εἰρήνη.— Διότι Χριστὸς ταπεινῶσις, διότι Χριστὸς ἀγάπη, διότι Χριστὸς ἐπιείκεια καὶ ἔλεος, Χριστὸς ἰσότης καὶ ἀδελφότης.

Χριστὸς εἰρήνη.— Διότι Χριστὸς αὐταπάρνησις καὶ ὄχι ἐγωισμός· Χριστὸς αὐτοθυσία καὶ ὄχι πλεονεξία· Χριστὸς φιλανθρωπία καὶ ὄχι ἐκκληροσύνη καὶ θηριωδία.

Χριστὸς εἰρήνη.— Διότι Χριστὸς ἀλήθεια καὶ ὄχι ψεῦδος, διότι Χριστὸς εὐμένεια καὶ ὄχι φθόνος, Χριστὸς εὐλογία καὶ ὄχι συκοφαντία. Χριστὸς ἀπλότης καὶ ὄχι δόλος, Χριστὸς εἰλικρίνεια καὶ ὄχι ὑποουλότης· Χριστὸς ἀνεξικακία καὶ ὄχι ὀργὴ καὶ ἐκδίκησις· Χριστὸς ἀμνησικακία καὶ ὄχι σκότος καὶ μῖσος· Χριστὸς ὑπομονὴ καὶ ἐλπίς· Χριστὸς πραότης καὶ γαλήνη καὶ ὄχι δυσφορία καὶ ἀπειπισία, ταραχὴ καὶ τρικυμία.

Χριστὸς εἰρήνη.— Οἱ πτωχοὶ πλούσιοι, οἱ ἰσθενεῖς ἰσχυροὶ, οἱ ἄτιμοι τίμιοι καὶ οἱ μωροὶ σοφοί, οἱ ἄφρονες ἐπιφρονεῖς, οἱ ἄδικοι ἔνδοξοι, οἱ μικροὶ μεγάλοι.

ΠΡΟΣΕΞΕ

ΛΑΕ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Αἱ ἐκλογαὶ τῆς 7 Φεβρουαρίου ἔχουσι σημασίαν ὑψίστην διὰ τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Θὰ δεῖξωσιν αὐταὶ εἰς τὴν Εὐρώπῃ καὶ τὸν δούλον Ἑλληνισμόν, ἐὰν εἴμεθα ἀξιοὶ νὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι καὶ νὰ φέρωμεν τὸ ὄνομα τοῦ ἐλευθέρου πολίτου, θὰ δεῖξωμεν ἐὰν εἴμεθα ἀξιοὶ νὰ κυβερνήσωμεν ἄλλας χώρας ὡς τὴν Κρήτην, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἠπειρόν καὶ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου. Ἐὰν ἐξακολουθήσωμεν κυβερνῶμενοι ὡς μέχρι σήμερον καὶ δὲν ἀλλάξωμεν βίον, τότε ἡ Εὐρώπῃ θὰ ἐπέμῃ, θὰ μᾶς κατακτήσῃ. Θὰ σωθῶμεν δὲ, ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τὰς μελλούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ψηφίσῃ ἄνδρας νέους, ἄνδρας ἱκανοὺς, ἄνδρας τιμίους καὶ οὐχὶ κατεργαρέους καὶ δημαγωγούς, ἄνδρας τῶν ὁποίων τὸ παρελθὸν νὰ ἐγγυᾶται περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ οὐχὶ τοὺς κόλακας, οἱ ὁποῖοι εἶνε συνειθισμένοι εἰς τὰ ὄργια τοῦ κομματισμοῦ καὶ τὴν πολιτικὴν διαφθοράν.

Ὅλοι θέλομεν καλὴν διοίκησιν καὶ τιμίαν δικαιοσύνην, βουλευτὰς δὲ ὅμως ἐκλέγομεν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μᾶς ὑπόσχονται ὅτι θὰ παρανομοῦν, ἐνῷ ἐπρεπε καὶ πρέπει νὰ ἐκλέγωμεν ἐκείνους οἵτινες πικραίνουσι τὸν λαόν, λέγοντες τὴν ἀλήθειαν.

Τίποτα, συμπατριῶται, δὲν ἔμπορεῖ νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα σήμερον, παρὰ μόνον ἡ Ἀλήθεια· μόνον δ' ἀπὸ τὰ στόματα τῶν τιμίων, τῶν ἱκανῶν, τῶν ἀναμαρτήτων δύναται νὰ λάμψῃ ἡ Ἀλήθεια. Τὸ ἔθνος πάσχει, ἔχει λοιπὸν ἀνάγκην ἱατρῶν ἱκανῶν καὶ τιμίων καὶ οὐχὶ ἐμπειρικῶν καὶ τσαρλατάνων. Προσερχόμενοι τὴν 7 Φεβρουαρίου εἰς τὰς κάλας, ἀφοῦ τὸ ἕνα χεῖρ θέσῃτε εἰς τὴν συνειδησίᾳ σας συλλογίζομενοι τὴν αἱματοκυλισμένην Ἑλλάδα, ρίψατε μὲ τὸ ἄλλο τὴν ψῆφόν σας εἰς τὸ Ναὶ, εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν ὑποψηφίων τοὺς ὁποῖους θεωρεῖτε ἀξιόους ν' ἀντιπροσωπεύουν μίαν ἐπαρχίαν, ἀξιόους ν' ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἔθνος, ἀξιόους ν' ἀντιπροσωπεύουν τὰ προσωπικά σας συμφέροντα.

Ἀπὸ τὰς κάλας τῆς 7 Φεβρουαρίου ἢ θὰ ἐξέλθῃ ἡ καταδίκη τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ διαγραφὴ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν γεωγραφικὸν χάρτην τῶν ἀνατολικῶν κρατῶν ἢ θὰ ἐξέλθῃ ἡ ἐθνικὴ Ἀνάστασις.

Ἀπὸ τὰς κάλας τῆς 7 Φεβρουαρίου ἐξαρτᾶται νὰ γεννηθῇ ἡ ἀπολύτρωσις τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας τοῦ παρελθόντος, ὅπως ἀπὸ τὴν Μήτηρ τῆς Παρθένου ἐγεν-

νήθη ἐν σπηλαίῳ Υἱός, τοῦ ὁποῖου τὰ πρῶτα δάκρυα ἐξήλειψαν τ' ἀνομήματα τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

Ὅπως δ' ἐν τῇ γενέσει τοῦ **Αυτρωτοῦ τοῦ κόσμου** οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται καὶ τὸ πλῆθος αἰνεῖ τὸν Θεὸν λέγον: **Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία**: οὕτω καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες, χαίροντες καὶ ἀγαλλόμενοι, θ' ἀναμέλψωμεν: **Ζήτω ἡ νέα ἐθνικὴ ζωὴ τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἀξία τῆς ἱστορίας της**, τῶν ἀγωνῶν της καὶ τοῦ ἐνδόξου προορισμοῦ της.

Νικ. Δελακοβίας.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΤΑΣ ΠΟΤΑΜΙΩΝ

Ἡ ἐσφαλμένη ἰδέα ἣν ἔχετε ὅ,τι ἐπειδὴ εἰς τὸν δῆμον μας εἶνε πολλοὶ ὑποψήφιοι ἀδύνατον νὰ βγάλῃ βουλευτὴν, πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ, διότι δὲν εἶνε ἀληθές, διότι οὐδεμίαν ὑπόστασιν ἔχει, ἀπλῶς δὲ μόνον διὰ λόγους εὐνοήτους διαδίδουν τοιαύτην φήμην ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι συμφέρον ἔχουν ἀτομικὸν νὰ μὴ ἐκλεχθῇ βουλευτὴς ἀπὸ τὸν δῆμον μας. Ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές, ἀποδείξεις εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τελευταίας ἐκλογῆς. Ὁ ὑποψήφιος κ. Γεώργ. Κορωναῖος καίτοι εἶχε συνυποψηφίους τοὺς αὐτοὺς ποὺ ἔχομεν σήμερον ἀπὸ τὸν δῆμον μας, καίτοι εἶχε κατ' αὐτοῦ πάντας τοὺς ἐκ τοῦ δήμου μας ὑποψηφίους, ἐν τούτοις αὐτὸς ἔλαβε πάσας τὰς ψήφους εἰς τὸ ναί. Τίποτα δὲν τὸν ἐμπόδισε νὰ πάρῃ ὅλον σχεδὸν τὸν δῆμον, καὶ ἀφεύκτως θὰ ἦτο βουλευτὴς ἐὰν οἱ συνδημόται μας δὲν ἔκαναν τὴν ψήφον τῶν σπερνά. Τί πταίει λοιπὸν πῶς εἴμεθα πολλοί; Σεῖς ψηφίσατε τὸν ἀτομικὸν σας φίλον, χωρὶς νὰ μαυρίζετε καὶ τὸν ἰσχυρὸν τοῦ δήμου, τὸν ἔχοντα ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Ἐκεῖνο ποῦ βλάπτει καὶ εἶνε ἀφορμὴ ποῦ δὲν ἔχομε βουλευτὴν εἶνε ὅ,τι οἱ δημόται Ποταμιῶν δίδουν εἰς ὅλους, ἄλλοι δὲ ψηφίζουν τοὺς χωρικανούς των χρυσοῦς. Ψῆφος δὲ χρυσὴ διδομένη εἰς ὑποψήφιον, οὐδεμίαν ἔχοντα ἐλπίδα ἐπιτυχίας, εἶνε σὰν νὰ τὴν ρίψῃς εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξυπηρετοῦσα μόνον τὴν ἀτομικὴν ψεύτικην ἀλαζονείαν τοῦ ὑποψηφίου, ὅστις διὰ νὰ γουστάρῃ μόνον ζητεῖ τοιαύτας ψήφους.

ΧΑΙΡΕ ΚΡΗΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Τὴν ἐλευθερίαν σου, ὦ μεγαλομάρτυς τῆς Μεσογείου, ὦ φιλότατη τοῦ Μυρτώου νύμφη, ἐχαιρέτησεν ἅπασα ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἡνωμένη εἰς μίαν χαρμῶσουνον κραυγὴν: Χαίρε ὦ Κρήτη Ἐλευθερά: Μαζί σου, γῇ τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ, ἐπανηγύρισεν ἅπας ὁ Ἑλληνισμὸς τὴν ἡμέραν κατ' ἣν ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος ἀποβιβάζομενος ἐγένετο ἄγγελος τῆς ἐλευθερίας σου. Οἱ Κρήτες οὐδέποτε ἐκλαυσαν ἀποθνήσκοντες μαχόμενοι ἢ πεινῶντες, οὐδέποτε ἐγόγγυσαν ἐγκαταλείποντες συζυγον καὶ τέκνα, διότι μόνον διὰ νὰ μάχονται ἐδιδάχθησαν. Ἡ ἐλευθερία σου, ὦ Κρήτη σιδερόψυχος, δὲν εἶνε ἔργον τῶν Μ. Δυνάμεων, οὔτε τῆς ἀσώτου μητρὸς σου, εἶνε ὁ καρπὸς τῶν αἱμάτων σου, εἶνε ὁ στέφανος τῶν ἀγώνων σου, εἶνε ἡ ἀμοιβὴ τῶν θυσιῶν σου, εἶνε τέλος τὸ δῶρον τῆς Θεῆς Δικαιοσύνης. Ἡ γῇ σου, ὦ Κρήτη ὑψηλοκάρδιος, ἐγυμνώθη μὲν ἀπὸ δένδρα ἀλλ' ἐσπάρη ἀπὸ κόκκαλα τῶν ἡρώων τέκνων σου, δικαίως ὅθεν ἐπληρώθησαν οἱ πόθοι σου, δικαίως ἀμοιβόνται τὰ μαρτύριά σου. Ἀς εὐχρηθῶμεν μετὰ καρδίας νὰ εἰπώμεν ὅσον τάχιστα ἡμεῖς μὲν οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες: Ζήτω ἡ Ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν κομματισμόν· πάντες δ' οἱ Ἕλληνες: Χαίρε, ὦ μία μεγάλη καὶ ἐνιαία Ἑλλάς.

Ν. Δελακοβίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ

Ἦσο ἡ προσδοκία τῶν Ἑθνῶν. Καὶ ἦλθες πρὸς αὐτά.

Ἦλθες ἐκ τῆς παρθένου. Διὰ νὰ δείξῃς ὅτι μόνον εἰς στήθε καθαρὰ, σεμνὰ, ἁγία, παρθένα καὶ ἀπὸ ἁμαρτίαν ἐλεύθερα κατασκηνώεις.

Ἦλθες ἐντὸς σπηλαίου γεννηθεὶς. Διὰ νὰ δείξῃς ὅτι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀγιότης δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀνακτόρου, ὅπως εἶναι βασιλική. Καὶ ἐτι διὰ νὰ ὑποτυπώσῃς ὅτι ὁ κόσμος ὁ ἀρχαῖος ὡς σπήλαιον ὠμοίαζε, τὸ ὁποῖον, διὰ νὰ καταυγασθῇ, εἶχεν ἀνάγκην Σου.

Ἦλθες ἐντὸς φάτνης ἀνακλιθεὶς. Διὰ νὰ δείξῃς ὅτι ἡ ταπεινοφροσύνη, ἥτις ἔφερε τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὴν γῆν, εἶναι ἡ μυστικὴ κλίμαξ, διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος δύναται ν' ἀνέλθῃ εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Ἦλθες ὅπου ποιμένες πρῶτοι θὰ σ' ἐχαιρέτιζον. Διὰ νὰ δείξῃς ὅτι εἶσαι ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, πρὸ τοῦ ὁποίου ὑφείλουν νὰ κύψωσιν οἱ ποιμένες, βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν οἰκουμένην πᾶσαν εἰς μίαν ποιμνὴν ἀθροίζοντες πρὸς Σί.

Ἦλθες, Ἰησοῦ, ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐνῶ ἄνθρωποι Σὲ προσεκύουν, οἱ ἄγγελοι Σ' ἐδοξολογοῦν. Καὶ οὗτοι καὶ ἐκεῖνοι Σοὶ προσέφερον τὸν φόρον τῆς ὑποτελείας των. Ἐπὶ τὴν γῆν, τὸν τόπον τῆς κατάρας, ἔφθανον κατόπιν τούτης προσδοκίας αἱ εὐλογίαι τοῦ Οὐρανοῦ. Καὶ περὶ τὸ λίκνον Σου συνηρμόσθη ἡ εὐλαβὴς τῶν ἀνθρώπων εὐγνωμοσύνη μὲ τούς ἐνθουσιώδεις καὶ χαρμῶσυνους χαιρετισμούς των οὐρανίων στρατιῶν.

Προσεδόκῃς, παιδίον τῆς Παρθένου, διὰ νὰ συντρίψῃς τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφeos, καὶ διὰ νὰ καταυγάσῃς τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ.

Καὶ ἦλθες.

Ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ Πατρὸς Σου, ἦλθες, Ἰησοῦ.

Ἦλθες ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς.

Ἦλθες τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν.

Ἦλθες ὁ εὐαγγελιστὴς τῶν πτωχῶν.

Ὁ ἰατρὸς τῶν συντετριμμένων καὶ τεταπεινωμένων τὴν καρδίαν.

Τῶν πενθόντων ἡ παραμυθία.

Τῆς χήρας καὶ τοῦ ὀρφανοῦ ἡ προσευχή.

Τοῦ ἀσθενοῦς ἡ ἐπικλήσις.

Τοῦ ἀδυνάτου τὸ στήριγμα.

Ἦλθες νὰ ταπεινώσῃς μεγάλους καὶ ν' ἀνυψώσῃς μικροὺς.

Αἰχμαλώτους νὰ ἐλευθερώσῃς καὶ πεπλανημένους νὰ καθοδηγήσῃς.

Ὡς παρηγορία, ὡς ἐλπίς, ὡς ἀσπασμός, ὡς θωπεία, ὡς μεδίαμα, ὡς ἔλεος, ὡς ἀγάπη, ὡς λύτρωσις. ἦλθες Ἰησοῦ.

Καὶ ἰδοὺ διατὶ ἑκατομύρια χριστιανῶν ἀναμείλουν καὶ σήμερον καὶ θ' ἀναμείλουν μίχρι συντελείας τῶν αἰώνων τὴν χαρμῶσουνον καὶ μεγαλοπρεπὴ συμφωνίαν, τὴν ὁποίαν ἄγγελοι ἔβαλαν τὴν νύκτα τῆς γεννήσεώς Σου, **«Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»**.

Τὴν συμφωνίαν ταύτην, μεταξὺ πάντων τῶν ἰθῶν, πρῶτον, ἐν τῷ χορῷ τῆς ἐκκλησίας Σου, ἀνέμελψε τὸ ἰδικόν μας.

Διὰ φωνῆς ὁμολογητῶν, ἀπολογητῶν, μαρτύρων, ἱπποκόπων, ἁγίων.

Διὰ φωνῆς στόματος.

Καὶ φωνῆς καρδίας.

Καὶ φωνῆς αἵματος.

Μιχ. Ι. Γαλανός.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ Σενντενόμενος.

Ὑπὸ τι δένδρῳ ἐς τὴν σκιὰ καθήμενος μιά μέρα
στὴ ξενιτιὰ μακρὰν ἐκεῖ
ἀνέπνεον ἐν συλλογῇ
τὸν καθαρὸν ἀέρα.

Ἡ φύσις ὅλη ἐλαμπε, μὲ τὰ χρυσὰ τῆς κάλλη
καὶ τὰ στολίδια τῶν δασῶν.
καὶ τὸ καμάρι τῶν πτηνῶν
εἰς νάρκην μ' εἶχον 'μβάλλει.

Πτερύγιζον τριγύρω μου ποῦ τόσο τάγαπούσα
ποῦ κελαϊδοῦσανε γλυκὰ
τοῦ παραδείσου τὴν λαλιὰ
καὶ πάντα τὰ ῥωτοῦσα.

«Πουλάκια ποῦ καθημερινῶς πετάτε στὸν ἀέρα
μὴν ἴδατε καμιά φορά
ἐκείνην ποῦ μὲ ἀγαπᾷ
τὴν λατρευτὴ Μητέρα;»

«Μὴν ἴδατε τὸν μπαμπά μου ἢ τὴν γλυκιὰ ἀ-
[δελοφὴ μου

ποῦ μ' ἀγαπούσανε πολὺ,
καὶ ἂν ζητᾶται πληρωμὴ
σὰς δίνω τὴ ζωὴ μου.»

«Γιὰ πέτέ μου, τί γίνονται πῶς τὰ περνοῦν ἐκεῖ
[πέρα

τὸ ξεύρουν πῶς τοὺς ἀγαπᾷ
κι' ἀπ' τὴν καρδιά πῶς τοὺς ποθῶ
καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα;»

Εἰπότε πῶς τὸν ὕπνο μου παρηγορία μοῦ δίνουν
γιατὶ τοὺς βλέπω πῶς συχνὰ
πῶς ζοῦμ' μαζὺ εἰς τὴν χαρὰ
καὶ βάλασμο μου χύνουν.

Κ' ἐκεῖνα μὲ χαμόγελο γλυκὸ καμαρομένο
μοῦ εὐχαριστοῦνε τὴν καρδιά
καὶ τὴν πληροῦν ἀπὸ χαρὰ
γιατ' εἶναι μάγεμένο.

Μὲ βλέπουνε καὶ προσπαθοῦν σὰν τάχα νὰ μοῦ
[ποῦνε

μ' ἓνα κελάδημα γλυκὸ
ποῦ εἶναι τόσο τρυφερό
πῶς πάντα μὲ ποθοῦνε.

Καὶ φεύγουνε καὶ ἔρχονται ἄλλα καὶ τριγυρνοῦνε
καὶ τὰ ῥωτῶ παντοταῖνὰ
ἂν πράγματι ἀληθινὰ
ἀκόμη μ' ἀγαποῦνε

Κύθηρα τῇ 25 Ἰουλίου 1898.

Δημήτριος Γ. Μαρσέλλος

Ἡ Κυθηραϊκὴ Αὐγὴ λίαν εὐχαρίστως δημοσιεύει τὸ ἀνωτέρω ποίημα τοῦ εὐφραντάτου σμυρναίου συμπατριώτου κ. Δ. Γ. Μαρσέλλου, ἱγγόνου τοῦ ἀειμνήστου Πέτρου Μαρσέλλου, διατελέσαντος ἐπὶ εἰκοσι περίπου ἔτη δημοδιδασκάλου τοῦ δήμου Ποταμιῶν. Εἰς τὸν κ. Δ. Μαρσέλλον ἀναθέσαμεν τὴν ἐκ Σμύρνης ἀποστολὴν τακτικῶν ἀνταποκρίσεων καὶ χρονικῶν, ἀρχίζοντες τὴν δημοσίευσιν ἀπὸ τοῦ προσεχούς φύλλου.

Ἡ κάτωθι Π ρ ό τ α σ ι ς πρὸς ἀνακήρυξιν ὡς ὑποψηφίου βουλευτοῦ Κυθήρων, ἐστάλη εἰς τὸν ἐν Ναυπλίῳ κ. Πρόεδρον τῶν Πρωτοδοκῶν.

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῶν ἐν Ναυπλίῳ Πρωτοδικῶν.

Δυνάμει τοῦ περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν νόμου, δηλοῦμεν ὅτι ὡς ὑποψήφιον βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων κατὰ τὴν ἐνεργηθησομένην τῇ 7 (ἑβδόμῃ) Φεβρουαρίου ἔτους 1899 ἐκλογὴν βουλευτῶν, προτείνομεν τὸν κ. Νικόλαον Δελακοβίαν καὶ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως προκαλέσητε

τὴν ἀνακήρυξιν αὐτοῦ, ὡς ἔχοντος τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα.

Προσαρτᾶται ἐν τῇ παρούσῃ καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 3487 γραμμάτιον τοῦ ταμείου τῶν εἰσπραξέων Ἀθηνῶν, ἐκ δραχ. διακοσίων (200) ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ἡ καταβολὴ τοῦ ἐπιβαρύνοντος τὸν ὑποψήφιον ἀντίτιμον τῶν ἐκλογικῶν εἰδῶν.

Ὁ ἀρμόδιος κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως τὴν παροῦσαν μετὰ τοῦ προσηρτημένου γραμματίου πρὸς τὸν κ. πρέσβρον τῶν ἐν Ναυπλίῳ Πρωτοδικῶν.

Οἱ ἐκλογεῖς

Σπυρίδων Κοντολέων ἱατρός (Χώρα)
Γ. Α. Κασσιμάτις »
Θεόδ. Β. Φωτεινός (Μυλοποτάμον)
Ἀνδρ. Γ. Στρατηγός »
Εὐμ. Γ. Στρατηγός »
Ἰωάν. Γ. Μιλόνοφ »
Μηνᾶς Καψάνης (Ποταμός)
Σωτήριος Τσαμπηρᾶς »
Μήνης Κασσιμάτης »
Κωνστ. Εὐμ. Κατσούλης »
Π. Β. Μπαθέας »
Ἀναστ. Π. Κομηνός »
Δ. Π. Πανάρετος »
Χαράλ. Πετρόχειλος (Φράτσια)
Κωνστ. Μανωλέσος (Λογοθετιάνικα)
Δημ. Μ. Λογοθέτης »
Μπενέτος Καλοπαιθῆς (Λιαλιάνικα)
Μηνᾶς Κυπριάδης (Καραβάς)
Θεόδ. Ι. Τριφύλης (Τριφυλλιάνικα)
Δημ. Π. Τσιτσιλίδης (Ἀρωνιάδικα)
Ἀνδρ. Μ. Ἀλεβυζάκης (Ἀντικύθηρα)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ Αὐγὴ» ἀγγέλλει εὐχαρίστως ὅτι μὲ τὸ σημερινὸν φύλλον εἰσέρχεται εἰς τὸ Β'. ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, χαίρουσα δὲ ὁμολογεῖ εὐγνώμωνως, ὅτι οὐδέποτε ἤλπιζεν ὅτι θὰ τύχῃ οἷας ἐτυχεν ὑποδοχῆς παρὰ τῷ κυθηραϊκῷ κοινῷ, ὅταν ἀπεφάσιζε τὴν ἐμφάνισιν τῆς.

Ἐπαξίως ὅμως νομίζομεν, ἐπρεπε νὰ τύχῃ οἷας ἐτυχεν ὑποδοχῆς καὶ ὑποστηρίξεως ἡ «Κυθηραϊκὴ Αὐγὴ», ἥς ἀμισρος σκοπός, ἡ ἀστική μὀρφωσις τῶν ἀναγνώστων μας καὶ ἡ ἐνημερότης αὐτῶν, παντὸς πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ γεγονότος, τὸ ὅποιον καὶ ἐπραγματοποιήσαμεν θρησκευτικῶς, διὰ τῆς ἀποπομπῆς ἀπὸ τῶν σπηλῶν τῆς «Αὐγῆς» παντὸς δημοσιεύματος ἀσχετοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ φύλλου μας.

Ἡ «Κυθηρ. Αὐγὴ» οὐδεμίαν προσωπικὴν διατριβὴν ἐδημοσίευσεν, ἀκριβῶς ἵνα μὴ κυλισθῇ εἰς τὸν τοῦ κομματισμοῦ καὶ ἀτομικισμοῦ βόρβορον· οὐδὲν πολιτικὸν ἄρθρον, τὸ ὅποιον νὰ καθάπτεται τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς τιμῆς προσώπων, τοῦναντίον δὲ, αἱ ἐτῆλαι πάντων τῶν ἐκδοθέντων φύλλων μας (ἐκτὸς τῆς τακτικῶς δημοσιευομένης ἱστορίας τῶν Κυθῆρ.) πληροῦνται ἀρθρῶν θρησκευτικῶν, γεωργικῶν, τῶν πρακτικῶν γνώσεων καὶ πολιτικῶν, τῶν ὁποίων σκοπός ὁ σχηματισμὸς ὑγιоῦς δημοσίας γνώμης καὶ φρονήματος περὶ τῶν τῆς πολιτείας πραγμάτων.

Ἐν τῇ δηλώσει μας τοῦ α' φύλλου ἐγράφημεν τότε, ὅτι ἡ ἐφημερίς μας ἐννοοῦμεν νὰ

γαίνη διὰ τοὺς κυθηρίους στοιχεῖον μορφωτικὸν καὶ εὐαγγέλιον ἀρχῶν ὑγιῶν, οὐδέποτε δὲ ἡφαίστειον ἐκδικήσεως. Ἐάν τὴν ἐπαγγελίαν μας ταύτην ἐτηρήσαμεν ἢ ὄχι, μόνον ἡ ἐπισκόπησις τῶν σελίδων τῆς «Κυθηραϊκῆς Αὐγῆς» δύναται νὰ τὸ μαρτυρήσῃ. Εἰς ἐκείνους δὲ οἱ ὁποῖοι ἀπὸ σκοποῦ λέγουσιν ὅτι ἡ ἐφημερίς μας προκαλεῖ πάθη καὶ μίσση, δὲν ἔχομεν νὰ προσθίσωμεν ἄλλο, ἢ παραπέμποντες αὐτοὺς εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρθρογραφίαν τῶν ἄλλοτε ἐκδοδόμενων κυθηραϊκῶν ἐφημερίδων «Κύθηρα» καὶ «Φωνὴ τῶν Κυθῆρων», αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἀφορμὴ νὰ αἰματοκυλισθῇ μία δλόκληρος ἐπαρχία διὰ τὸ γοῦστο δύο πολιτευτῶν, καὶ τῶν ὁποίων ἐφημερίδων τὴν σειρὰν ὅλην θέτομεν εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς περιέργου.

Ἡμεῖς εἰμεθα κατευχαιριστήμενοι καὶ ἀπὸ τὴν τηρηθεῖσαν πορείαν μας καὶ ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν ἥς τυγχάνει τὸ φύλλον μας παρὰ τῇ Κοινῇ γνώμῃ, ἥτις τὰς ἐπαγγελίας μας εὖρεν εἰλικρινεῖς ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς ὁποίας μᾶς ἔκαμε καὶ μᾶς κάμνει καὶ διὰ τὴν ὁποίαν εἰμεθα εὐγνώμονες.

Ἡ Διεύθυνσις

Ἡ κ. Δελακοβίας ἐν Σμύρνῃ.

Ἐπανῆλθε χθὲς ἐκ Σμύρνης ὁ κ. Νικόλαος Δελακοβίας ὑποψήφιος βουλευτῆς τῆς Ἐπαρχίας μας, κατενθουσιασμένος ἀπὸ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν, ἥς ἐτυχε παρὰ τῶν αὐτόθι συμπατριωτῶν μας καὶ καθυποχρεωμένος ἀπὸ τὰς πολλὰς περιποιήσεις τῶν ἐν τῇ κατ' ἐξοχὴν φιλοξενίᾳ ταύτῃ πόλει φιλότατων συμπολιτῶν, πλείστοι τῶν ὁποίων ἀπὸ αἰσθήματα πατριωτισμοῦ ὀρμώμενοι, τῷ ἐδήλωσαν ὅτι θὰ κατέλθωσιν εἰς Κύθηρα κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, ἀποκλειστικῶς ἵνα συνδράμωσι τὸν ἀγῶνα τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Δελακοβία, τοῦ ὁποίου ἡ κάλη ἐκπροσωπεῖ οὐχὶ τὴν δημοκρασίαν καὶ τὴν κολακίαν, ἀλλὰ τὴν ἱκανότητα, τὴν χρησιμότητα, τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὸν πατριωτισμόν.

Οἱ σμυρναῖοι συμπατριῶται ζῶντες παρὰ τοῖς Τούρκοις, περισσότερον παντὸς ἄλλου ἡσθάνθησαν τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου, καὶ διὰ τοῦτο ἐννοοῦσι καὶ ν' ἀνταμείψωσι διὰ μιᾶς μαύρης ψήφου ἐκείνους τοὺς ὁποίους θεωροῦσιν ὑπευθύνους καὶ τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Σμύρνης ὅτι χειρίστην ἐντύπωσιν παρὰ τοῖς κυθηρίοις ἔκαμεν ὁ διορισμός ξένου ὑπαλλήλου παρὰ τῷ προξενίῳ Σμύρνης καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ κ. Στρατηγῶ, διότι λέγουσιν ὅτι, ὅπως ἐπέμενον οἱ ἀρμόδιοι νὰ μὴ ἐπαναδιορισθῇ ὁ κ. Στρατηγὸς ἡδύνατο ἐπίσης νὰ ἐπιμείνουσιν παρὰ τῷ ὑπουργῷ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦλάχιστον ἑτέρου συμπατριώτου, ἔχοντος τὰ προσόντα διὰ τὴν θέσιν ταύτην· ὡς τοιοῦτον δὲ πολλοὶ ὑπέδειξαν τὸν κ. Σπύρον Στάην δικηγόρον, ὁ ὁποῖος ἐπρεπε νὰ προτιμηθῇ τοῦ διορισθέντος ξένου τοιοῦτου, καὶ λόγῳ τῶν προσόντων του καὶ λόγῳ ὅτι τοιαύτην ἔδωκεν ὑπόσχεσιν. Δυστυχῶς καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν ὑπόσχεσις ἐλησμονήθη, καὶ αἱ τῆς πολυμελεστάτης οἰκογενείας του ἀπειραι πρὸς τοὺς πολιτικούς μας θυσίαι ἐλησμονήθησαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Κυθῆρων μετὰ πολὺμηνον ἀπουσίαν ὁ ἀγαπητὸς κ. Ἀνδρ. Στρατηγός,

τέως ὑπάλληλος παρὰ τῷ ἐν Σμύρνῃ Ἑλ. Προξενεῖον. Δραττόμεθα εὐχαρίστως τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ἵνα ποιήσωμεν εὐφημον μνησιν τοῦ κ. Ἀνδρ. Στρατηγῶ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ τοῦ Προξενεῖου Σμύρνης ὡς μᾶς γράφουσιν ἐκείθεν ἐγένετο λίαν αἰσθητὴ, διότι ἐξυπηρετεῖ ἀφιλοκερδῶς καὶ μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας τὰ συμφέροντα τῆς μεγάλης ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κυθηραϊκῆς παροικίας καὶ διότι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἐξεπροσωπεῖτο λίαν δικαίως τὸ κυθηραϊκὸν στοιχεῖον, τὸ ὅποιον ἐν τῷ δικαίῳ ἐπεζήτησε νὰ ἔχῃ συμπολίτην πάντοτε ὑπάλληλον ἐν τῷ προξενικῷ γραφεῖῳ. Οἱ δὲ πολιτικοὶ μας οἵτινες ἐν παραμοναῖς μόνον ἐκλογῶν ἐνθυμοῦνται τὴν κυθηραϊκὴν παροικίαν τῆς Σμύρνης, ὥφειλον τὰ συμφέροντα ταύτης νὰ ἐξυπηρετοῦν μετὰ περισσοτέρας εἰλικρινείας, θυσιάζοντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὰς προσωπικὰς αὐτῶν συμπαθείας πρὸς ἐξυπηρετήσιν τῶν γενικῶν αὐτῶν συμφερόντων. Ὁ κ. Στρατηγὸς ἀριστος προξενικός ὑπάλληλος, ἀνῆκων εἰς μίαν τῶν ἐγκριτοτέρων οἰκογενειῶν τῶν Κυθῆρων, ἐπρεπε σήμερον νὰ διαμένῃ ἐν τῷ προξενίῳ τῆς Σμύρνης ἀντὶ πάσης θυσίας. Ἐν ὅσῳ τοῦτο δὲν γίνεται οἱ ἀρμόδιοι ἀγνωμονοῦσι καὶ πρὸς τὴν κυθηραϊκὴν παροικίαν τῆς Σμύρνης καὶ πρὸς οἰκογένειαν ἥτις ἐνθέρμως πάντοτε ὑπεστήριξεν αὐτοὺς, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀντὶ μεγάλων θυσιῶν.

— Ὁ ἐκ Μυλοποτάμου φίλτατος κ. Γ.Θ. Φωτεινός, ἐπὶ τριετίᾳ βοηθὸς τῆς ἐγχειρητικῆς καὶ τοπογραφικῆς ἀνατομίας, καὶ ἐσωτερικὸς τοῦ Νοσοκομείου τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων, ὑποστάς τὰς διδασκαλικὰς του ἐξετάσεις, ἐτυχε λίαν ἐπαξίως τοῦ βαθμοῦ ΑΡΙΣΤΑ, μετὰ τῶν θερμῶν συγχαρητηρίων ἐκ μέρους πάντων τῶν καθηγητῶν τῆς Ἱατρικῆς σχολῆς, ὧν καὶ τὸν θαυμασμὸν προῦκάλεσε. Ἀπὸ καρδίας μέσης συγχαίρομεν τὸν ἐπιτυχόντα ἀριστον ἱατρὸν, τοὺς προσφιλεῖς του γονεῖς καὶ πολυπληθεῖς συγγενεῖς, καὶ ἐν τέλει τοὺς ἀγαπητοὺς μυλοποταμίτας, ἀποκτήσαντας συγγαμνὸν ἱατρὸν τοιαύτης ἀρτίας ἐπιστημονικῆς μορφώσεως, οἷας ἐτυχεν ὁ ἀριστεύσας φίλος κ. Γ. Θ. Φωτεινός.

— Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν φίλον συμπατριώτην κ. Β. Δ. Πετρόχειλον ὑποδηματοποιόν, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ὀγδόου υἱοῦ του, εὐχόμεθα δ' αὐτῷ ἵνα πανηγυρίσῃ καὶ τὴν γέννησιν δωδεκάτου, διὰ νὰ εἶνε ἴσως ὁ μόνος Ἕλλην, δυνάμενος νὰ παρατάξῃ δώδεκα υἱούς.

— Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν ἐκ συκοπῆς τῆς καρδίας συμβάντα αἰφνιδίως θάνατον τῆς ἐναρέτου συζύγου Βασιλικῆς Θεοδώρου Κομηνοῦ, τὸν συζυγον τῆς ὁποίας συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως. Τὴν κηδεῖαν τῆς παρηκολούθησαν πλείστοι συμπατριῶται τιμῶντες τὴν μνήμην τῆς.

— Ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ Κύθηρα ὁ κ. Λεωνίδας Δελακοβίας.

— Εἰκοσόφραγκον 30.30.

ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΝΗΣΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

(συνέχεια τῆς προηγούμενης ἀριθμῶν).

μιάνθρακας. Ἀπαντα ταῦτα προέρχονται ἀποδεδειγμένως ἀπὸ φυτὰ ἄτινα, ἃ διεφθάρσαν ἐκ τοῦ γίγαντος φυσικῶς, ἢ κατὰ τὰς φρικτὰς ἐκείνας μεταβολὰς τῆς σφίρας ἡμῶν ἐξεριζώθησαν καὶ παρεστύθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων καὶ κατετίθησαν ὑπὸ γῆν μετὰ τῶν προφθαρέντων. Αὐτὰ εὐρίσκονται κατὰ φλίβας καὶ στρώματα, ἢ διεσπαρμένα κατ' ὀλίγα τῇ δε κακεῖσε, καὶ αὗται αἱ φλίβαι γενικώτερον ἄρχονται ἐξ ἀνατολῆς καὶ περικοῦνται εἰς τὴν δύσιν· οὕτω λοιπὸν καὶ κατατεθέντα ἔπαθον μετὰ τὸν καιρὸν καὶ βλαβερὰ ἀλλοίωσιν, διεπερασθεῖσαν ὑπὸ γαιῶδη, λιθώδη, ὀρυκτικῇ, μεταλλικῇ, πυρετώδη, θειώδη καὶ ἀσφαλτώδη ὕλην· ἢ δ' ἄσφαλτος δὲν εἶναι τί ἄλλον, εἰμὴ τὸ ἐν τοῖς φυτοῖς καὶ ζώοις ἐμμένον φύσει ἐλεικῶδες, τὸ ὑποῖν ὀξυδοθὲν παράγει αὐτὴν τοιαύτην ὡς φαίνεται καὶ ὡς ἐξ αὐτῆς λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, καὶ τὸ ἐπὶ πλέον ἢ ἐπ' ἑλαττον μακρὸν χρῶμα. Οἱ ὑπόγαιοι ἄνθρωποι εἰσὶ μεταγενέστεροι ἀπὸ τὰς πρωτίστας ἐκείνας μεταβολὰς τῆς ἡμετέρας σφαίρας, καθότι πόποτε δὲν εὐρέθησαν μετὰ τῶν ἀρχικῶν ὑλῶν τοῦ Κακρίου ἢ Γρηνέτου, ἀλλ' εἰς τὰς ἐξ αὐτῶν μεταγενέστερον ὅπως οὖν τὴν μορφήν τῆς φυτικῆς ὕλης, ἣτις εἶναι ἡ βάση αὐτῶν, ὥστε νὰ διακρίνῃται προφανέστατα ὅτι εἰσὶ ξύλα παθόντα καὶ ἀλλοιωθέντα.

Α'. Γαϊάνθρακας ὀνομάζω ὅς' εἰσὶ σύνθετα ἀπ' ὀλιγώτερων ἑτερογενῶν σωμάτων καὶ τῶν ὁποίων ἡ γενικώτερα ὕλη ὑφίσταται ἀπὸ φυτικὴν γαιῶδη καὶ ἀσφαλτώδη. Β'. Οἱ Λιθάνθρακες διαφέρουσιν ἀπὸ τοὺς γαϊάνθρακας κατὰ τὸ ὅτι ἐμπεριέχουσιν περισσότεραν ὕλην λιθώδη. Γ'. Ὀρυκτάνθρακες καλοῦνται, ὅσοι πρὸς τῇ φυτικῇ, γαιῶδη καὶ ἀσφαλτώδη ἐμπεριέχουσιν ἱκανὰ ὀρυκτικὰ καὶ μεταλλικὰ σώματα, διὸ καὶ παρατηρούμενοι ἀποστίλβουσιν ἐπὶ μέρους. Δ'. Ἡμιάνθρακες δὲ ὅσα ξύλα δὲν ἔλαβον ἐντελῇ ἀλλοίωσιν, ἀλλὰ φαίνονται προφανεστέρων πάντων τῶν λοιπῶν εἰδῶν ὅτι εἰσὶ ξύλα. Ὅθεν ἄλλοι μὲν εἶναι ἡμιανθρακώμενοι ἄλλοι δὲ διαπεπερασμένοι ἀπὸ πυρίτην θειώδη καὶ ἀπὸ ἀσφαλτον, τὸ χρῶμα αὐτῶν τῶν ὑστέρων εἶναι μελανὸν ἢ ἀποκλίνον εἰς τὸ βαθύ κυανόν, ἀποστίλβουσι δὲ ἐνῆα ὡς ἀπὸ ἀσφαλτον βερνικωμένα. Τοιαῦτα εὐρίσκονται εἰς τινὰ μέρη, καὶ μάλιστα εἰς Ἰσλανδίαν τὰ ὅποια παρὰ τῶν Ἰσλανδῶν ὀνομάζονται (Furtar Bjaudr) ξύλον μαῦρον διὰ τὸ μαυριδερὸν αὐτῶν χρῶμα. Ἐκ τῶν ἀνθράκων τούτων φαίνονται εἰς τρία μέρη κατὰ ταύτην τὴν Νήσον, εἰς τὰς Μαγκουάδας τόπος οὕτω καλούμενος πλησίον τοῦ χωρίου Περλεγκιάνικα καὶ Πιτζινάδες κείμενος πρὸς τὴν περιοχὴν τοῦ Λιβαδίου, οὗ μακρὰν τοῦ χωρίου Βιαράδικα καὶ πρὸς τὸ χωρίον Μητάτα. Εἰς τὰ πρῶτα δύο μέρη οἱ ἄνθρωποι φαίνονται σχεδὸν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς καὶ εἰσὶν Ὀρυκτάνθρακες ἀποδεικνυόμενοι ἀπὸ τὸ λαμπρὸν φῶς, ἀπὸ τὸν πυκνὸν καπνὸν καὶ ἀπὸ τὴν ἀσφαλτώδη ὁσμὴν, τὰ ὅποια καιόμενα ἀνακίδουσιν· ἐτι δὲ καὶ ἀπὸ τὸ κατὰ μέρος ἀποστίλβον εἶδος αὐτῶν. Ἐκεῖνα δὲ τοῦ Λιβαδίου ἀνεφάνησαν μέσα εἰς ἓν πηγάδιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνῶ ἐσκάπτετο εὐρέθησαν εἰς βάθος ποδῶν δύο καὶ δέκα, ὅμοιοι μὲ τὸ καλούμενον ξύλον μαῦρον τῆς Ἰσλανδίας. Αὐτὰ εἰσὶ τεμάχια ξύλα βερνικωμένα κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν ἐπιπολαίως ἀπὸ ἀσφαλτον, ἐσώθη δὲ λευκοκῦτρινοι εἰς τρόπον ὅτι δύνανται νὰ ὑπέλθωσιν εἰς ἀνθρωπίνην ἐργασίαν ὑποκάτω δὲ αὐτῶν ἕως ἐτρεῖς δέκα πόδας, εὐρέθησαν ἕτερα ξύλα ἐπὶ πλέον ἀσφαλτωμένα καὶ ἡμιανθρακωμένα.

Ε'.

Περὶ Μάγισσας Μοργάνης.

Ἡ Μάγισσα Μοργάνα Ἰταλιστὶ δὲ καλουμένη (Fata Morgana) καὶ Γαλλιστὶ (Mirage) εἶναι ἓν φαινόμενον ὁπτικόν, προερχόμενον ἐκ τῆς ὑγρασίας καὶ σχεδισζόμενον κατ' ἀντιτυπίαν.

Αὐτὸ θεωρεῖται οὐ μόνον πλησίον τῆς Σικελίας τε καὶ Γροελανδίας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα τινὰ μέρη, φαίνεται ὅμως σπανίως.

Ἐν ἔτει 1784 Μαρτίου 20 πρὸς τὴν μίαν ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ὁ Κύριος Δάγγο εἶδε τὸ πρῶτον αὐτὸ τὸ φαινόμενον πλησίον τῆς Νήσου Μελίτης καὶ τὸ δεύτερον ὁ ἴδιος τὸ ἑπομένον ἔτος 1785 Ἀπριλίου 17 τὸ πρῶτ' πρὸς τὰς 12 ὥρας, τὴν πρώτην φορὰν ἀνῆλθον μετὰ θορύβου κοινῇ φωνῇ ὅτι μία νέα νῆσος ν' ἀνεδράσθη ἐκ

τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ Μελιτικὸν πέλαγος, ἡ ὁπτικὴ αὕτη ἀπάτη τοσούτον ἐφαίνετο ἀληθὴς ὥστε κάποιοι ναῦται ἐκίνησαν πρὸς αὐτὴν διὰ νὰ τὴν κατεξουσιάζωσιν. Ὁ Κύριος Δάγγο ἀνῆλθεν εὐθὺς εἰς τὸν ὁπτικὸν πύργον καὶ παρατήρησεν τὸ φαινόμενον τοῦτο, ἔχον χρῶμα λευκόν, μετ' ἐπιστάσιος δὲ περιεργασθεὶς τὴν θέσιν τῆς φαινομένης ταύτης Νήσου ὡς πρὸς τὴν Αἴτην τῆς Σικελίας συνείδεν ἀμέσως ὅτι αὕτη ἦν τῆς Αἴτης ἀντίτυπον, ἣτις διὰ παντὸς οὕτα χιονοσεισμάστος ἐπροξέει διὰ ταῦτα τὸ Λευκὸν χρῶμα εἰς τὴν φαινομένην ἐκείνην νῆσον. Ἐτι καὶ εἰς τὴν στερεὰν ἐπάνω συμβαίνει τοιοῦτον φαινόμενον καθὼς ἰδιαιτέρως ἐφάνη ἐσχάτως εἰς τρεῖς τόπους τῆς Αἰγύπτου καὶ Ἀραβίας, περὶ οὗ ἀναφέρει ὁ Μόγγος εἰς τὰ περὶ Αἰγύπτου ἐκτεθέντα ἀπομνημονεύματα τῶν ἐκστρατιῶν τοῦ τότε ἐκείσε χρηματίσαντος μεγάλου Ναπολέοντος Βοναπάρτου· εἰς τὸ στενὸν τῆς Μεσσηνίας πρὶν ἀναδύσει ὁ ἥλιος ἢ ἐνῶ ἀναδύη θεωροῦνται εἰς τὸν ἀέρα ἀπὸ τοὺς ἐνοικοῦντας τὴν Καλαβρίαν νῆσον, δάση, ὄρη, καὶ ἄλλα ὅμοια παράδοξα καὶ συγκεχωμένα. Τὸ τοιοῦτον συμβαίνει κυριωτέρως κατὰ τὸ θέρος ἐν καιρῷ γαλήνης καὶ ζέσσης, μάλιστα ὅταν μετὰ τρικυμίαν ἐπισυμβῇ. Αὐτὸ τὸ φαινόμενον δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ αἱ εἰκόνες τῶν παραθαλασσιῶν μερῶν τῆς Καλαβρίας, ἅτινα ἐντυπώνονται ἐπάνω εἰς τὸν φλογιστικὸν ἀέρα τὸν ἐκ τῆς θαλάσσης ἐξαγόμενον καὶ ἀνιούμενον. Τοῦτο τὸ φαινόμενον ὀνομάζεται ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς οὐ μόνον Μάγισσα Μοργάνη, ἀλλὰ καὶ ἀνύψωσις ἢ φάντασμα τῆς θαλάσσης (elevation o visione del mare) εἰς τὰς 20 τοῦ Ἰουλίου 1797 ἀπὸ τὰς πέντε ὥρας τὰς ὀκτὼ μετὰ μεσημβρίαν, ἐθεώρουν ἀπὸ τὴν Καστίγγην (Castigli) πόλιν τῆς Ἀγγλίας ἐντυπομένην καθαρῶς εἰς τὸν ἀέρα τὴν ἀπέναντι Γαλλικὴν παραθαλασσίαν ἀπὸ τὸ Κάλεττον Kalens καὶ τὴν Γαλλικὴν Βονωνίαν μέχρι τοῦ Ἀγίου Βαλερίου καὶ τῆς Λέππης, ἣτις μὲ τὸ νὰ κεῖται μακρὰν καὶ μὲ τὸ νὰ ἦναι χαμηλὴ δὲν φαίνεται μήτε μὲ τὰ καλῆτερα τηλεσκοπία, διεκρίνοντο αἱ εἰκοδομαί, τὰ ἀκάτια τῶν ἀλείων Γάλλων ἕως καὶ αὐτὸ τὸ χρῶμα τῆς γῆς. Πρὸς ἐξήγησιν τῶν φαινομένων τούτων προστίθῃ ἐνταῦθα τὸ πείραμα τοῦ Κυρίου Καστίγγου Ἀγγλου· οὗτος πρὸς τὸ φθινόπωρον ἀνέτεμεν ἓνα Ἴππον, ἡ θερμότης τοῦ αἵματος αὐτοῦ, ὅτις μὲ τὴν δόσον πρὸς τὸ ἐσπέρας ἐγένετο πυκνοτέρα, ἐνήργησεν ὥστε καταγινόμενος ὁ διαληφθεὶς εἰς τὴν ἀνατομίαν μὲ φῶς ἐσήκωσε κατὰ συμβεβηκὸς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἶδεν ἀμέσως τὴν εἰκόνα τοῦ ἀντικρὺ ἐμφαινομένην εἰς τὸν ἀέρα· ὁ περίφημος οὗτος ἀνὴρ δὲν ἐξίστη ἐκ φόβου, ἀλλ' ὡς πεπαιδευμένος διέμεινεν ἱρευνῶν τὴν φύσιν τοῦ φαινομένου, ἔκμα λοιπὸν διαφόρους κινήσεις τοῦ σώματος τοῦ καὶ παρατήρησεν ὅτι ὅλας αὐτὰς τὰς ἐμμεῖτο ἐντελῶς ἡ φαινομένη σκιά, διὸ καὶ ἐπληροφορήθη σαφῶς ὅτι, αὕτη ἦν ἡ εἰκὼν αὐτοῦ, ἣτις ὡς εἰς κάτοπτρον ἐντυποῦτο ἐπάνω εἰς τοὺς ἐκ τοῦ αἵματος προελθόντας ἀτμούς φλογιστικούς. Ἀναφέρεται πρὸς τὴν Μάγισσαν Μοργάνην καὶ τὸ καλούμενον φαινόμενον ἀποδείξεις τῶν ὁρέων. Ὁ Βυγέρος εἰς τὰ ἀπομνημονεύματα τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ ἔτος 1774 φύλλα 274 διηγεῖται ὅτι αὐτὸ τὸ παράδοξον φαινόμενον φαίνεται συνεχῶς ἐπάνω εἰς τὰ ὕψη τῶν Κορδαλιέρων, ὅρος τῆς Ἀμερικῆς· τὴν πρώτην φορὰν κατ' ἣν τὸ εἶδεν αὐτὸς καὶ ἄλλοι τρεῖς μετ' αὐτοῦ, συνῆθη ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος τῆς Παμπαμάρκας ἐν νέφος, λέγει, τὸ ὁποῖον τοὺς εἶχε περιτυλίξει. διηρέθει καὶ εἶδαν τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα, τὸ νέφος ἔπειτα ἄνωθεν μόλις εἶχε προχωρήσει τριάκοντα βήματα, καὶ ἐθεώρει ἐντυπουμενάς ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὰς ἰδίας αὐτῶν σκιάς. ὥστε νὰ διακρίνωσι τοὺς πόδας, τὰς χεῖρας, καὶ τὰς κεφαλὰς· μέσα εἰς τὸ ἴδιον νέφος συνεμπεριέχοντο καὶ τέσσαρες στέφανοι, οἱ μὲν τρεῖς μὲ χρώματα ζωρὰ κατὰ τὴν Ἱρὶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐρυθροῦν ἦν ζωρῶτατον, ὁ δὲ τέταρτος ἦν χλωμός, τέλος πάντων παρατήρησαν εἰς τὸ ἴδιον νέφος καὶ ἓνα περίβολον λευκὸν μέσα εἰς τὸν ὁποῖον ἐμπεριέχοντο ὅλα αὐτὰ τὰ φαινόμενα.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1823 Ἀπριλίου 6 πρὸς τὰς 7 ὥρας τὸ πρῶτ' εἶδον ἐκ τῆς κωμοπόλεως τῶν Κυθέρων ὡς μίαν νέαν νῆσον ἀφορῶσαν πρὸς δύσιν ὑπὸ τὸ παρακείμενον νησιδίων Χύτρα ἢ αὐγὸν κοινωτέρως ὀνομαζόμενον. καὶ παρ' Ἰταλοῖς (Uovo) γινωσκόμενον, αὕτη ἦν ὡς ἐφαίνετο μεγαλητέρα ἀπὸ τὴν χύτρα σχεδὸν τὸ διπλοῦν καὶ ὑψηλότερα, τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πέριξ θαλάσσης καθὼς καὶ ἡ χύτρα αὕτη ἐσκέπετο συγχρόνως ἀπὸ ὀμίχλην. Διὰ νὰ παρατηρήσω λοιπὸν ἀκριβέστερον αὐτὸ τὸ φαινόμενον ἐνέβην εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Τουρκουβουνίου καὶ ἐκεῖθεν εἶδον αὐθις ἀπαραλάττως τὸ ἴδιον, καθότι ἡ φαινομένη νέα νῆσος ἔχουσα χρῶμα λευκόν, (βίβλια ὡς ἐκ τῆς ὀμίχλης), ἐκεῖτο μακρὰν καὶ ὑποκάτω τῆς Χύτρας, συνισταμένη

(ἀκολουθεῖ)